

Dit is gheboeren in Wief-lands op den Nouwerden Achsenbach Weert /
Op die Wisse, van die Gurolober Wenschen.

Want alsefame Wans van Vrouwen
Aelste die Kinden clyen en groot
Dus Gheboeren al op den Nouwer /
Den Geert die is op ons gheboerd /
Wij gaen Pruden en Prakken /
Lart wesen sönöder velen /
Wilde v biteren is meer dan siet /
Want wy en hebben hier geen Kistpied /
Den Geert waerachtigh ons en alle syden /
Och Dienoden men acht niet mit allen /
Ons maken vast die leste Eiden /
Men denck niet datmen scemen sal /
Maden / Vieren / vgaet al Diagereen /
Mit Restelike Aeren /
Wij sijn so wanselbar als een Kied /
Mer het is haest niet ons gheschied /
An dese Figure machmen soeren /
Kied is gheboeren alsof hier siet /
Verschreit v wie min Broders verloren /
Siet hoe God die Kind gheschepen haer
In Twegen gesichte Jace /
Sachmen die Kindeliken Aeren /
Den Achsenbach die Meerder ongetoef /
Wet God die Moeder also bedoef.
De Vrouwen hoedem en clyen en wenen
By Vrouwen haer sündel si wrocht seer
Als sy sijn die Kindeliken Aeren /
Dat die Moeder also verstoef woen /
Wilt dese Figure doch en mircken /
An siet Gods wonder werken /
Verwonder waren daer alle die Aeren /
Woyt Menschen haddes sulden Kingesien
Wilt doch die ter Ketten waten /
Versiet die Kindeliken wyl vnde Aeren /
Onse wyl die Langelobben verlaten /
Als die Kind hadde op zyn Gauden Aeren /
Esf stindende souderdye /
Daer die Kiele sal om liden /
Schuerts ontwaende werpste om Weert /
Vnde machten en Langelobbe mer.
Om te sien die Kinden ongemeten /
Quam te Vold ghespen van onse al /
Wilt lest is so haest vergeten /
Wingaeer Brantieren euen mal /
Wat het terno bedoben /
Dat God w verschouwt die Aeren /
Een verstoef al wamen hoer of Aeren /
Die waerghouwinge Gods en Achteme wien.

afb. 4. Afbeelding van het misvormde jongetje geboren te Joure op 8 maart 1592, met het lied. Middendeel van een planodruk.

(Universiteitsbibliotheek Leiden, MNL, I 101 A 21:1-2)

die we in onze kleding ten toon spreiden – de afwezige hals van het jongetje verwijst subtiel naar de molensteenkragen die volgens de mode van dat moment de hals bedekten. Dit misvormde kind is een teken dat ‘die leste Tijden’ naderen en dat wij ons moeten bekeren. Een ondubbelzinnige morele boodschap. Zes jaar later speelt zich een ander geval af, ditmaal in Rotterdam, niet alleen in dezelfde stad maar zelfs in dezelfde straat als de wondergeboorte van 1610.⁶⁸ Het is goed denkbaar dat de herinnering daaraan twaalf jaar later nog springlevend was of anders snel weer boven kwam, wat de duiding ervan een breed publiek in 1610 zal hebben bevorderd. Op dinsdagmiddag 20 januari 1598, tussen 3 en 4 uur, was in de Pannekoekstraat na een bijzonder zware bevalling namelijk een misvormd jongetje geboren. Moeder Neelcken verdiende haar brood ‘met wasschen en schueren ten huysen van rijke lieden’, vader was ‘dienende ter oorloghen onder Capiteyn [Adriaen Brechtsz] Lief-hebber’, met andere woorden een soldaat. Bij zijn geboorte riep het kind ‘seer luyde ende vervaerlijc’, en het ‘leefde eenen clynen tijt, tot aan den avont’. Omdat het nog dezelfde dag stierf, kon er geen langdurige toeloop